

Dato: 1. december 2004

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. november 2004 vedr. L 75 følger hermed – i 5 eksemplarer – familie- og forbrugerministerens svar på spørgsmål nr. 2-5.

Spørgsmål nr. 2:

”Hvordan vil ministeren sikre, at forslaget ikke indebærer en øget forældrebetaling?”

Svar:

Lovforslaget om landsdækkende pasningsgaranti ændrer ikke på, at der er en overgrænse for, hvilken andel af de budgetterede udgifter ved ophold i dagtilbud, forældrenes egenbetaling for en plads i et dagtilbud kan udgøre.

Alle kommuner, som tilbyder pasningsgaranti efter servicelovens § 15 a, kan efter de gældende regler nedsætte kommunens tilskud for ophold i dagtilbud til minimum 67 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, som opgjort efter § 15, stk. 1 og 4. Forældrenes egenbetaling udgør således højst 33 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter.

Med landsdækkende pasningsgaranti vil alle kommuner kunne benytte muligheden for at fastsætte forældrenes egenbetaling til højst 33 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter. Med den nye formulering af § 15, stk. 1, tydeliggøres det desuden, at opholdskommunen har mulighed for at yde et højere tilskud.

Der er således ikke tale om, at kommunerne får mulighed for at beregne forældrebetalingen højere end efter de gældende regler.

Ved de økonomiske beregninger af kompensationen til kommunerne for merudgifterne ved en pasningsgaranti er det forudsat, at kommunerne ikke benytter muligheden for at sænke tilskuddet ved pasningsgaranti og dermed hæve forældrebetalingen ud over de 30 procent af bruttodriftsudgiften. Der er således beregnet en kompensation svarende

til den beregnede gennemsnitlige nettodriftsudgift pr. plads på landsbasis, som tilskuddet ville have været, hvis ingen kommuner har reduceret tilskuddet som følge af pasningsgaranti.

Spørgsmål nr. 3:

”Hvordan vil ministeren sikre, at den nuværende kvalitet på daginstitutionsområdet opretholdes?”

Svar:

Kommunerne, som har ansvaret for dagtilbudsområdet, har også ansvaret for at kvaliteten er i orden, herunder at dagtilbuddene kan leve op de lovgivningsmæssige krav samt kommunens mål og rammer for dagtilbudsområdet. Jeg ser ingen grund til, at kommunerne skulle forringe den nuværende kvalitet på dagtilbudsområdet. Med den økonomiske aftale om kommunernes økonomi for 2005 er det sikret, at kommunerne samlet set kan øge kvaliteten og aktiviteterne på de kommunale serviceområder under ét.

Spørgsmål nr. 4:

”Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne reelt opfylder pasningsgarantien og ikke blot yder tilskud til privat pasning i henhold til § 26 eller tilskud til pasning af egne børn i henhold til § 26 a i længere perioder, og hvilke muligheder ser ministeren i den forbindelse for en egentlig kontrol med kommunerne?”

Svar:

Efter lovforslaget skal kommunerne tilbyde forældre med børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart en plads i et dagtilbud efter §§ 9 – 11. Det vil sige i dagpleje, daginstitution eller i puljeordning. Kommunen kan ikke opfylde pasningsgarantien ved at tilbyde forældrene et tilskud til brug for privat pasning efter § 26 eller et tilskud til brug for selv at passe barnet, hvis forældrene ønsker en plads i et dagtilbud.

Jeg har ikke overvejelser om at indføre en særlig kontrol med, om kommunerne overholder reglerne om pasningsgaranti. Men jeg er sikker på, at forældrene vil være meget opmærksomme på, om de får tilbudt en plads i et dagtilbud, som de har krav på, og gøre indsigelse, hvis det ikke sker.

Endvidere vil jeg fortsætte min praksis med at inddrage det kommunale tilsyn i sager, hvor jeg bliver opmærksom på, at kommunerne ikke overholder loven.

Henriette Kjær

/Kirsten á Rogvi